

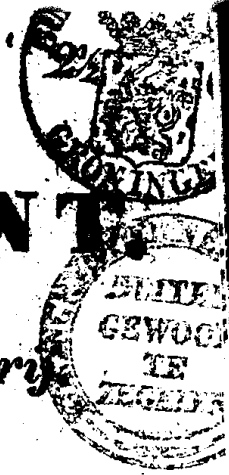
GRONINGER

Dingsdag

COURANT

den 22 February

Op Maandag, den 28 Februarij 1831, van 9—1 en van 2—8 uren, zitting op het Stadshuis tot ontvang der *Bydragen voor de Vrijwillig Uitgetrokken Schutters*, over de maand Maart 1831 en vroegere onbetaald geblevene maanden.

Namens de Commissie:
G. W. H. VAN IMHOF,
Secretaris.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen en van allen, die verder daarbij belang hebben, dat de eerste Groninger Paardenmarkt niet op Dingsdag, den 1 April 1831, zoo als verkeerdelijk in de almanakken, welke in dit jaar vóór Palmzondag zijn uitgekomen, vermeld was, maar op Maandag, den 14 Maart 1831, zal gehouden worden; wordende de uitgevers der almanakken verzocht, om voortaan in de door hen uit te geven almanakken de eerste Groninger Paardenmarkt te stellen op den tweeden Maandag vóór Palmzondag.

Gedaan ten Raadhuize der Stad Groningen, den 18 Februarij 1831.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN

Al wie genegen is, om bij inschrijving, ten dienste dezer Stad, te willen leveren en inplanten onderscheidene Ipen- en Lindeboomen in en buiten de Stad, als:

1°. 80 Stuks Lindeboomen in de Stad.

2°. 165 Stuks Ipenboomen aan den Trekweg buiten Klein-poorste tusschen de Stad en de Waterhuizen of den Nummerpaal no. 5.

3°. 48 Stuks Ipenboomen op den Stads Wal.

4°. 47 Stuks Ipenboomen op de Rademarkt en verder in en buiten de Stad.

worden verzocht, hiertoe eene verzegelde schriftelijke opgave, hetzij voor een of meerdere percelen, vóór of op den 26 Februarij 1831 ter Stads Secretarij in te leveren, alwaar de voorwaarden van heden af ter lezing zullen liggen.

Diegenen, welke genegen mogten zijn, om als Officier van Gezondheid der 3de Klasse geplaatst te worden bij het mobiele Bataljon Schutterij van Groningen, in garnizoen te Nijmegen, worden verzocht, zich te dien einde aan te melden, met de noodige bewijzen van bekwaamheid, ter Stads Secretarij.

ITALIË.

ROME den 2 Februarij.

De thans tot Paus gekozen Kardinaal Mauro Capellari is zijne loopbaan begonnen met Camuldenzer Monnik te wezen, doch werd al spoedig in zijne orde vermaard door zijne kennis in Kerkelijke Zaken en diepe wetenschap in de oude en moderne Oostersche talen. Zijne faam van geleerdheid en geregeld gedrag verspreidde zich weldra buiten het klooster; en de algemeene achting, die hem omringde, verwierf hem de zedigen geestelijke, lang voordat hij in het heilig collegie benoemd werd, een aanzien gelijk aan dat van een der Kerk-vorsten.

Zijne benoeming tot Kardinaal in 1826, door Leo XII, werd aangezien als een herstel voor de vergeetelheid der vorige regering. Hij werd, door dien Paus, weldra geplaatst aan het hoofd van de uitgestrekte en gewichtige administratie der *propaganda*, voor welke zijne Afrikaansche en Aziatische geleerdheid hem bij uitstek geschikt maakte; de bekwaamheden, welke hij daarin aan den dag legde, bevestigden de hooge faam zijner kennis. Zijn onderdom en zijne welbewaarde gezondheid maken hem in vergelijking nog jong voor de drie dubbele kroon, en beloven hem eene langere regering, dan die zijner beide voorgangers. Ook zal zijne benoeming, wij houden er ons van verzekerd, eene algemeene goedkeuring alhier en in geheel Italië verwerven, indien de geruchten van revolutionen de gedachten niet afrekken van eene gebeurtenis, die in andere tijden aller sandscht zou verworven hebben.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJEN.

BERLIN den 14 Februarij.

Van de Poolse grenzen schrijft men, in dato den 9 Februarij, het volgende: Volgens eene dagorder van den Opperbevelhebber, den graaf Diebitsch, moet de Russische krijgsmagt, als zij Poolse troepen of benden opstandelingen ontmoet, dezelve eerst formeel opeischen, om zich aan hunnen wettigen soevereiniteit te onderwerpen, en niet eerder geweld van wapenen gebruiken, dan wanneer deze opvoering vruchteloos blijft.

Het Russische leger is thans begonnen Polen in te rukken; het korps van den generaal Pahlen staat bij Augustowa en de voorhoede moet heden in Grajewo aankomen. Deze beweging der Russen komt geheel onverwacht, en heeft daarom geene geringe ontsteltenis onder de Polen veroorzaakt. De Poolse armee staat achter Lomza, doch op verscheidene verder voorwaarts gelegene plaatsen, namelijk te Szuczyn, Siawischken, Lomza en Kolno, bevinden zich zeer groote magazijnen, die bij de straks gemelde stelling der armee niet gedekt zijn. Men tracht derhalve thans, zooveel mogelijk is, van den voorraad te bergen; het overige moet onder de inwoners verdeeld, en, voor zoo ver dit niet meer doenlijk is, vernield worden; in de eerste stad hebben de inwoners zich tegen het laatste verzet, dewijl het hen dan aan middelen tot verzorging der Russen ontbreken zou. Naar men verneemt, is gelijktijdig met den generaal Pahlen ook de veldmaarschalk Diebitsch zelf met de overige legerkorpsen, en wel op vijf verschillende punten, Polen ingerukt. Eerst eergisteren waren nog 800 man Poolse rekruten van Augustowa naar Grajewo vertrokken, van welke echter slechts 600 op de laatstgemelde plaats aankwamen, naardien 200 man onder weg deserterden. — Men heeft berigt, dat bij Prenn 30.000 man, bij Ponien 5000 kozakken en 500 huzaren, en 500 man bij Szaki zijn ingerukt: waarschijnlijk zullen dezen hunne rigting op Warschau nemen, en met de bij Grodno en Bialystok staande hoofdar mee gemeenschappelijk opereren.

— Men heeft hier berigt, dat de Russische troepen ook reeds Neustadt (Nowgorod) zonder slag of stoot ingenomen hebben. Geregelde Poolse troepen hebben in de streken van Augustowa en Neustadt niet gestaan, en de landstorm heeft bij de aannadering der Russen de pieken weggeworpen en zich grootendeels verstrooid. De Ingezetenen van die streek zijn, zoo als men verneemt, blijde over de komst der Russen, daar zij zich daardoor bevrijd zien van de noodzakelijkheid tot het doen der groote leverantiën, welke de Poolse regering uitgeschreven heeft, en wijders door de Russen, die alles gereed betalen, zeer goed behandeld worden.

— Brieven uit Konstantinopel van den 1 Januarij melden, dat de tijding van de opwenteling in Polen een grooten indruk op de Turken heeft gemaakt. Men wil zelfs sedert dien tijd eene merklijke verandering in hun gedrag jegens de Grieken en Franken bespeurd hebben. Een Grieksch schip onder Russische vlag was, wegens een twist tusschen de Turken en het scheepsvolk, prijs gemaakt en de manschap, na vooraf tweemaal streng aan den lijve gestraft te zijn, in den kerker geworpen. Op de tusschenpraak van den Russischen tolt werd later wel het schip vrijgegeven en de manschap losgelaten; doch er is niettemin, bij casafette, berigt van naar Petersburg gezonden. — Men zegt te Konstantinopel, dat de Porte, na ontvangst der tijding van den Poolischen opstand, bevel naar Athene gezonden heeft, om de Akropolis niet te ontruimen, gelijk anders bepaald was. — De krijgstoerusting der Porte dueren ook steeds voort, er worden nog gedurig troepen geligt en luyverig gepefend. In het arsenaal liggen 25 oorlogsschepen genoegzaam zeilvaardig. Van het oogmerk dezer maatregelen weet men echter niets stelligs op te geven.

FRANKRIJK den 15 Februarij.

In den avond van den 3den zijn te Modena onlusten uitgeborsten, ten gevolge van welke de regerende Hertog Frans, na een regentschap te hebben aangenomen, met zijn geslacht naar Mantua geweken is, alwaar hij den 6den is aangekomen. Den 4den heeft Z. K. H. nog te Modena eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij het gedrag der troepen, welke hadden medegewerkt tot verdediging van zijn paleis en tot het vermeesteren van een huis, waarin zich een aantal saamgezwoorenen, die zich, naar het schijnt, aldaar vereenigd had-

den, om hem in zijn paleis gewapenderhand aan te vallen, ten hoogste roen en ook den adel, de hovelingen en de burgerij der stad, wegens hunne getroutheid, bijzonder prijst; naar het schijnt, waren de opstandelingen in de hoofstad den 4den dan ook geheel bedwongen, doch hebben oproerige bewegingen welke in den ochtend van dien dag in het naburige Bologna (behoorende tot den Kerkelijken Staat) zijn uitgeborsten, den Hertog tot het bovengemelde vertrek naar Mantua genoopt; beducht zijnde voor eenen inval der opstandelingen van Bologna, heeft hij tevens zijne troepen naar Novi-di-Modena laten vertrekken.

Te Bologna zijn de troepen tegen de opstandelingen te kort geacht, heeft de magistraat zijn gezag neergelegd, en opgedragen aan eene commissie welke zich onder den naam van „provisioneel gouvernement van de stad en de provincie Bologna” gevormd had.

De commissie van het gouvernement van den Hertog van Modena en di van Parma, welke, ten gevolge van de gebeurtenissen, in eerstgenoemden Staat afgebroken was geworden, was den 6den weder hersteld. — De laatste berichten welke men den 6den in Parma uit Reggio ontvangen had, hielden in, dat he aldaar volkomen rustig was.

— De Belijersche regering heeft te Munchen beslag laten leggen op twee dagbladen, die met zwarte randen uitgegeven waren, wegens de censuur op de dagbladen, welke de regering, zoo als zij zegt, uit hoofde van het misbruik, dat van de vrijheid gemaakt werd, weder heeft ingevoerd.

Benige honderd ingezetenen der stad Würzburg hadden, bij een adres aan den Koning van Beieren, bezwaren ingebracht over het niet toelaten van eenige nieuw verkozen afgevaardigden. Z. M. heeft hun laten antwoorden, dat hij regt heeft, om afgevaardigden, op welken de besnante wettelijke bepaling toepasselijk is, geene zitting in de Kamer toe te staan; en dat hij van het genomen besluit niet zal afgaan. Z. M. zegt te verwachten, dat zijn volk hoogstdeelsz regten even zeer zal eerbiedigen, als Z. M. die des volks bij het laten der vrije keus geëerbiedigd heeft; daar eene staatsregeling slechts kan bestaan, wanneer regering en volk wederkeerig hunne regten eerbiedigen.

Van den 16den. De berichten uit Rome van den 3 Feb. doen zien, dat alstoen aldaar rust en orde heerschten, en ten minste op dien dag de Paus nog niet gevlucht was, gelijk de Fransche dagbladen verkondigen. In tegendeel was men met zijne benoeming verheugd, als zijnde hij, zoo men meende, een kundig en verlicht mensch. Sedert 210 jaren had geen Gregorius den Pauselijken Stoel beklimmen.

In Januarij hadden echter eenige rustverstoorders pogingen aangewend, om in Rome een opstand te bewerken, en hadden zelfs onder den trap van het quifinal eene donderbus geplaatst, welke het gheele conclave niet weinig in verlegenheid bracht. Men heeft de daders echter ontdekt.

— De *Courier de Smyrne* deelt een berigt mede uit Konstantinopel van den 28 December jl., volgens hetwelk de Porte zoude geweigerd hebben, om den door den Paus benoemden Aartsbisschop der Armenische Katholiken te erkennen. „De Porte,” zegt dat blad, „schijnt te regt zwaarigheid te maken, om als kerkelijk opperhoofd van een groot deel harer onderdanen eenen man te erkennen, die van eenen vreemden Staat zijne volmagt en bevelen ontvangt, en heeft dus aan de Armeniërs voorgesteld, om zelve eenen anderen Aartsbisschop te kiezen, welke keuze dan door de Porte zoude bekrachtigd worden. Men beweert, dat de Fransche Gezant de gegrondheid van de weigering der Porte erkent, en eenen middelweg heeft voorgesteld, om namelijk het burgerlijk gezag aan den door de Armeniërs te kiezen Aartsbisschop op te dragen, en het kerkelijk gezag te doen uitoefenen door degenen, welken de Paus gezonden had.”

VAN DEN RIJN den 16 Februarij.

Een brief van den 12den, bevestigt de navolgende bijzonderheden: „De berichten uit Polen doen vooronderstellen, dat de opstand daar te lande zijn einde nabij is. Het schijnt, dat het eenvoudig doortrekken der Russen aanleiding heeft gegeven tot het doen vervallen van verschillende middelen van tegenweer. Het ontbrekt niet aan allerhande geruchten, allen even voordeelig voor de zaak der Russen, over welker meerdere of mindere waarschijnlijkheid men nog niet kan oordeelen, doch zooveel is zeker, dat de jongste koopmans brieven inhouden, dat de generaal Diebitsch Warschau reeds tot op 6 mijlen was genaderd; — dat in die stad een algemeene schrik heerschte; — dat bij de troepen desertie plaats vond; — dat de ingezetenen hunne kostbaarste have zooveel mogelijk in veiligheid bragten, en dat de hevigste revolutionairen zich begonnen te verwijderen.

AKEN den 15 Februarij.

Volgens berichten uit Maasticht, is den 12 dezer een gedeelte der bezetting uitgerukt, en heeft het dorp Swermaas, op den linker oever der Maas gelegen, door mineurs laten sloopen, vermits hetzelfde bij de verdediging der vesting hinderlijk was.

FRANKRIJK.

PARIS den 12 Februarij.

Van de ongelukkigen, die in de kolenmijn bij St. Etienne door het water opgesloten waren geraakt, zijn er sommigen na een verschrikkelijk lijden van 99 uren gered geworden; zes worden er nog vermist en twee lijken zij uit het water opgehaald. Alvorens men in staat was geweest, hun door middel van blikken buizen eenige bouillon tot voedsel te doen toekomen, hadden zij van Woensdag tot Maandag het volstrektste gebrek geleden, zoodat zelfs een hunner een gedeelte van zijn hemd had opgegeten; daags vóór hunne redding hadden zij voor het eerst van het hen omgevende zwavelachtige water gedronken. Toen zij des Maandags gered werden, waanden zij, dat het eerst Zaterdag was.

— In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden van gisteren, heeft de minister van financiën de staatsbegrootingen van 1831 voorgedragen. De gewone bedraagt 957,877,335 fr., dat is ongeveer 20 millioenen minder, dan die van 1830; maar daarbij is eene buitengewone gevoegd ten bedrage van 219,773,700 franken. Deze laatste is het gevolg der gesteldheid, waarin Frankrijk zich thans bevindt. „Daar Frankrijk,” zeide de minister, „te midden der bevoeringen van Europa, zijne onafhankelijkheid te handhaven, de eerbiediging zijner beginselen misschien te bevorderen heeft, heeft het zich moeten gereed maken, niet om eenen oorlog te veroorzaken, maar om zijne eer en veiligheid krachtiglijk te verdedigen. Het heeft zich ten oorlog toebered, maar met het oprecht en grondig verlangen, om vrede te behouden. Frankrijk begeert vrede, omdat een oorlog, hetzij om beginselen, of ook om grondgebied, een algemeenen brand zou naar zich slepen. Frankrijk begeert vrede; maar het begeert dien alleen, omdat het den vrede met zijne grootheid en waardigheid bestaansbaar acht. Indien de trakaten van 1814 als eene vernedering te beschouwen waren, zou Frankrijk er uit moeten zoeken te geraken, het koste wat het wilde. Maar dit is het geval niet. Die trakaten zijn geene vernedering, maar slechts een ongeluk. De vernedering bestaat in eenen staat van afhankelijkheid van de overige Mogendheden van Europa. Deze vernedering, indien ze werkelijk onder de vorige regering bestaan hebbe, heeft sedert Juli opgehouden; Frankrijk heeft op nieuw zijne beginselen verkondigd en verklaard ze te zullen doen eerbiedigen; het heeft reeds bewerkt, dat zich geene enkele vreemde bajonet op Belgisch grondgebied vertoont. Ieder weet, dat Frankrijk zijnen rang herhomen heeft, en dat hetzelfde somtijds alleen, in de beraadslaging der Mogendheden, opweegt tegen de stem van al de overigen. In die gesteldheid, vervolgde de minister, willen wij den oorlog vermijden; wij hebben geene verhoogings-plannen gemaakt; dan, indien wij uitgedaagd, en, onzes ondanks, tot een nieuwen kampstrijd gebragt wierden, zouden wij al onze voordeelen te baat nemen, en zou aanwinst van grondgebied slechts eene billijke vergoeding onzer opofferingen wezen.”

Van de buitengewone begrooting zullen 36 millioenen gebruikt worden tot het maken van geweten en vuurmonden; 15 millioenen voor de vestingwerken; 13 millioenen voor de aanschaffing van den noodigen voorraad levensmiddelen, enz.; 40 millioenen voor aankoop en onderhoud van 45,000 paarden; 75 millioenen, om de noodige krijgsmagt op te houden, ten einde ons door Europa te doen eerbiedigen. De sterkte van ons leger is op 434,000 man gebragt, en kan, in noods, tot 500,000 man vermeerderd worden.

Van den 13den. Volgens berichten uit Lyon, van den 9 dezer, door den *Messenger* medegedeeld, waren de geruchten van een' opstand in Savoye en Piemont aarschijnlijk. De uitgewekene Piemontezen maakten zich reeds gereed, om et eene menigte Franschen de grenzen over te trekken, ten einde den opstand e bespoedigen.

De Franschen helpen dus niet alleen de opstandelingen in België en in Spanje, naar ook die in Italië, in Polen en in Ierland. Uit Valenciennes schrijft men oopens de Poolse hulp, dat de oude garde aldaar een korps vrijwilligers organiseert, hetwelk den naam van *Poolsch-Fransch- en Belgisch legioen* draagt. Het zal bij detachementen van 500 man vertrekken, om Polen ter hulp te neilen. De heeren officieren, onder-officieren en soldaten, welke deel aan dit rijkorps willen nemen, worden verzocht, zich ten spoedigste te vervoegen bij den heer *Gadiers*, bevelhebber van het Poolsch-Fransch-Belgisch legioen te Valenciennes. De verbindtenis is maar voor éenen veldtocht. De officiers zoo wel als de soldaten, die voor de vrijheid van Polen willen strijden, moeten zich zelve van wapens voorzien.

Dit rijkorps van Don Quichotten zal intusschen te laat komen, daar de Russen welligt op dit oogenblik reeds in of bij Warschau zullen zijn; ook zullen zij bezwaarlijk door Pruisen komen; doch men ziet er den goeden wil der Fransche vrijheidszonen ten duidelijkste uit.

Van den 14den. De *Gazette* heeft heden zijn dagblad met zwarte randen, als rouw over den verjaardag van den moord aan den hertog van Berry gepleegd. Dit dagblad bestrijdt steeds de revolutiën in Frankrijk, in België en in Polen. Heden zegt zij: „Overal heeft de hoofdstad de revolutie gemaakt, hebben kinderen dezelve begonnen, ledigloopers en gelukzoekers dezelve ondersteund, en doortrapte lieden er voordeel uit getrokken; overal zijn voorwendsels er de redenen van; wanorden de gevolgen; ellende de uitslag.

„Parijs is gerevolteerd, om een charter te behouden, dat men zelve dadelijk veranderd heeft; België voor de onafhankelijkheid van deszelfs molens (het gemaal, dat reeds was afgeschaft) en voor de wegzending van een ministerie; Polen weet niet eens waarvoor. Drie Vorsten zijn voor vervallen van den troon verklaard, drie constitutiën veranderd, drie troonen vacant, zonder dat er ééne goede reden voor gegeven kan worden. Onder de honderd lieden van elk dezer drie volken zal men er geen vier vinden, die zeggen kunnen waarom zij oproerig zijn geworden, hergene echter niet belet, om te verklaren, dat het volk in massa de revolutie bewerkt heeft. Neen, het is niet het volk, het is de *Aagmoed*, de *heerszucht* en de *dwaasheid*: in Frankrijk is eene revolutie gemaakt, omdat een laarzenmaker kan zeggen: „Ik was gisteren te hove.” In België, om de voordeelen van de vrije vaart op de Schelde te hebben, zonder in de betaling der schuld van Holland te deelen, of liever om zelve het land te regeren; in Polen een weinig, om de haat tegen de Russen en veel, om gelegenheid te hebben om te vechten. Ziedaar de ware reden dezer drie revolutiën, de ordonnantiën in Frankrijk, het gemaal in België en de politie in Polen waren slechts voorwendsels.”

— Mevrouw *Letitia*, moeder van *Napoleon*, die men al eens voor dood heeft opgegeven, heeft thans met eenige bewoners uit Rome 20,000 kroonen naar Polen gezonden, voor de opstandelingen aldaar.

Onze revolutionaire dagbladen verspreiden de ongerijmdste geruchten nopens den opstand in Italië, en zeggen, dat de hertog van Modena en de hertogin van Parma uit hunne Staten zijn gevlugt, dat Rome ook in oproer is, enz. Deze gezegden verdienen echter nadere bevestiging.

— Een jonge Griek, welke sedert drie jaren binnen onze stad woont, had de prinses *Louise d'Orleans* (dochter des Konings) onderscheidene brieven geschreven, waarin hij haar ten huwelijk verzocht. Deze brieven werden alle naar de prefectuur van politie gezonden. Onlangs wachtte deze vreemdeling de prinses op, sprong op het oogenblik, dat zij in het rijtuig wilde treden, op haar los, greep hare hand en trok haar tot zich, om haar te omhelzen. Gevat en verhoord zijnde, bekende hij dadelijk den schrijver der brieven te wezen, tevens verklaande, dat, indien hij de prinses niet tot vrouw bekam, hij zich zelve om het leven zou brengen. Men verzekert, dat de ongelukkige naar het gekkenhuis gebracht is.

Van den 15den. Heden morgen hebben hier zware ongeregelheden plaats gehad, ter gelegenheid van het viereen eener dienst in de kerk St. Germain l'Auxerrois, ter nagedachtenis van den hertog van Berry. Op het einde der dienst zou, volgens den *Moniteur*, op de tombe eene beeltenis van den hertog van Bordeaux zijn geplaatst en aan dezelve eenige eerbewijzingen zijn gedaan; op dat oogenblik storte het volk in de kerk en sloeg alles aan stukken, doch niets werd er geplunderd; het volk ging met eene zekere orde te werk, onder het geroep van: leve *Lodewijk Philips*, en onder het zingen van de *Parisienne* en *Marseillaise*.

Intusschen begon zich eene groote menigte rondom de kerk Saint Germain l'Auxerrois te verzamelen; de nationale garde kwam van alle kanten in de wapenen; binne korten tijd was dan ook hier de rust hersteld. Om het volk genoeg te geven, is het groote gouden met leliën versierde kruis, dat de Jesuiten in het portaal der kerk hadden opgericht, met het geheele voetstuk omvergehaald en weggenomen geworden. Ofschoon van drie tot vijf uren in den namiddag door geheel Parijs alarm was geslagen, was echter de nationale garde niet tijdig genoeg bij de hand, om het aartsbisshoppelijk paleis te beveiligen. Het volk drong er tegen het vallen van den avond binnen, doch werd kort daarop door de nationale garde er uitgedreven. De schade moet niet groot wezen. Des avonds was de rust overal hersteld.

B E L G I È.

BRUSSEL den 16 Februarij.

Sedert lang had men aan de volkswoede of liever aan een' hoop bezoldigde rustverstoorders den drukker van het nieuwe dagblad, *l'Ami du peuple*, aangewezen. Voor zijn huis begonnen zij oproerigheden te plegen en zouden, zoo de veiligheidswacht dien drukker, den heer *Sacré*, niet uit zijn huis gehaald en gearresteerd had, hem al zeer slecht behandeld hebben. Juist kwamen twee leden van het Congres, de heeren *Surmont de Volsberghe* en *Rodriguez d'Evora* daar ter plaatse en wilden tusschen beide treden, doch eensklaps ging het verschrikkelijk woord *orangisten!* uit den hoop op, en de gedeputeerden, ofschoon betuigende tegen het huis van Oranje gestemd te hebben, liepen groot gevaar en waren noodzaak zich onder bescherming der burgerwacht aan het stadhuis te stellen, waar zij meer dan drie uren moesten blijven, tot eindelijk de heer *d'Hoogvorst* met 400 man der burgerwacht hun de vrijheid kwam wedergeven.

ANTWERPEN den 15 Februarij.

De heer *Surlet de Chokier* wordt als luitenant-generaal des koninkrijks België gedoodverwd, in geval er, om aan den provisionelen staat een einde te maken, zulk een overheids-persoon aangesteld wierd.

— Daar wordt aan het versterken van onze haven gearbeid. Het noorder-fort is met vierentwintig- en zesendertig-ponders bezet. Onder aan de groote batterij worden insgelijks zesendertig-ponders geplaat, zoodat onze dokken met artillerie bezet zullen worden. Deze toebereidselen verontrusten den koophandel, zoodat reeds de Amerikaansche brik *de Katharina*, uit de Havanah komende en gisteren van Vlissingen herwaarts gezeild, dadelijk naar Rotterdam is vertrokken, nog twee Engelsche brikken van Sint-Domingo, laatstelijk van Cowes herwaarts gezonden, insgelijks de eene naar Hamburg en de andere naar Rotterdam afgezeild zijn, en een groote Engelsche Oost-Indië-vaarder dadelijk zijne bestemming naar deze stad veranderd heeft.

— Gisteren na den middag is er een schip, 100 à 120 militairen aan boord hebbende, voor de Citadel aangekomen; het volk is dadelijk ontscheept.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 17 Februarij.

Door Z. M. zijn bij de dienstdoende schutterij te Groningen benoemd:

Tot Kapitein, *Jacob Antoon Eberwein*;
Tot 1sten Luitenant, *Joan Jacob van Bulderen*;
Tot 2den Luitenant, *Willem Roosingh*.

— Bij rescript van Z. M., van den 26 Januarij, heeft Hoogstdezelve autorisatie verleend, om de door de vergaderingen van Gedeputeerde Staten, op grond van het Koninklijk besluit van den 10 December 1830, goed te keuren omslagen van gelden tot voorziening in de behoeften van vrouwen en kinderen, van mannen of vaders, die tot den 1sten ban der Schutterijen behooren of zich ter vrijwillige wapening, hetzij bij het leger, hetzij bij de schutterij, hebben aangeboden en werkelijk vertrokken zijn, behoudens de bepalingen, in dat besluit breeder omschreven, uit te strekken tot de voorziening in de behoeften, ook van zoodanige ouders of naastbestaanden derzelven, welke aan de plaatselijke besturen zullen gebleken zijn, ten gevolge van derzelver vertrek, onderstand te behoeven.

— Gisteren is van hier naar Londen afgereisde de Kolonel *van Hooft*, adjudant van Z. K. H. den Prins van Oranje, met dépêches, en alhier aangekomen een estafette uit het leger.

— Bij een Koninklijk besluit, dezer dagen genomen, is een reglement vastgesteld, op de wisseling der receptissen, gesproken uit de leening van veertien millioenen gulden, bepaald bij de wet van den 22 November 1830, tegen obligatiën, rentende vijf ten honderd.

Bij besluit van den 9 Februarij jl., heeft Z. M. eenige bepalingen vastgesteld

houdende voorziening in de dienst der artillerie der vestingen, waarbij bepaald wordt, dat in de vestingen, waar zich bataljons mobiele schutterij in de bezetting bevinden, en in geval de dienst der artillerie zulks vordert, bij die bataljons, indien zij daartoe genoegzaam in getal zijn, geheele of halve kompagniën zullen worden geformeerd. Het Departement van Oorlog zal beslissen, in welke vestingen en bij welk korps mobiele schutterijen zoodanige geheele of halve kompagniën zullen worden gevoegd. De wapening van de artillerie bij de schutterij zal gelijk zijn aan die der artillerie te voet. Eene kompagnie zal zijn zamengesteld uit 1 kapitein, 1 eerste en 2 tweede luitenants, 1 serjant-majoor, 6 serjanten, 1 fourier, 6 korporaa's, 2 tamboers, en 20 kanonniërs der eerste en 110 der tweede klasse. Eene halve kompagnie, uit 1 eerste en 1 tweede luitenant, 1 serjant-majoor, 3 serjanten, 3 korporaa's, 1 tamboer, 10 kanonniërs der eerste en 55 der tweede klasse.

Z. M. heeft sinds langen tijd een aantal besluiten genomen, houdende bevoorwaarden en benoemingen bij de verschillende wapens van het leger, zoo wel bij de infanterie als kavallerie, een aantal militairen met ridder- en orde-teekenen begiftigd, aan verscheidenen pensioenen toegekend, op twee derde gesteld of ook wel op non-activiteit gebracht, sommigen overgeplaatst, toegestemd in de onderlinge ruiling van korpsen, en goedgekeurd een aantal benoemingen van den Kommissaris-Generaal van Nederlands-Indië; voorts zijn een aantal militairen ontslagen, of aan hen titulaire en honoraire rangen verleend, en zijn eenigen gemagtigd tot het dragen van bijzondere uniformen, of van vreemde medailles als anderszins.

— Het Departement van Oorlog heeft de chefs der korpsen van den eersten bander schutterijen gemagtigd, om aan de schutters, die zulks mogten verlangen, permissiën tot het aangaan van huwelijken te verleenen, onder de reeds bekende voorwaarden.

's HERTOGENBOSCH den 17 Februarij.

Een brief van de Pruisische grenzen, van den 13den, behelst de navolgende bijzonderheden:

„Bij het Pruisische leger is niets nieuws voorgevallen.

„Den 11den heeft men in Aken de tijdig vernomen, dat de verdienstelijke bevelhebber van Maastricht, de generaal *Dibbetz*, tot den rang van luitenant-generaal verheven is geworden. Het korps officieren heeft mevrouw *Dibbetz*, welke zich steeds te Aken bevindt, te dier gelegenheid een bezoek gegeven, en des avonds heeft het korps muzikanten van het 26ste regiment, benevens het korps zangers, haar eene serenade gebragt.

„De vrijwilligers van *Mellinet* schijnen hunne positiën, rondom Maastricht, niet te willen verlaten. Onder dezelve heerscht steeds een volslagen gebrek aan krijgstuich, en het gebeurt niet zelden, dat de officieren oorvijgen bekomen. Sedert de Belgische burgerlijke gouverneur, die zich in Hasselt bevindt, het uitschrijven van requisitiën heeft verboden, worden de landlieden des nachts uitgeplunderd. In den nacht van den 11 op den 12 Februarij is het kasteel Neuenburg, bij Gölpen, door genoemde vrijwilligers overvallen. De burgemeester en de vredereger hebben tegenstand willen bieden, doch zijn met slagen terug gedreven. Een officier, die zijn gezag wilde doen gelden, is gekwetst. Daarop heeft men in Gölpen de stormklok getrokken, en hebben de inwoners het kasteel ontzet. De vrijwilligers moeten bij die gelegenheid vrij wat hebben verloren; verscheiden derzelven zijn gevankelijk naar Valkenburg gebragt.

„De bevelhebber *Mellinet* heeft zijne leveranciers te kennen gegeven, dat zij, na den 15den, hunne leveringen zullen dienen te staken. Men maakt daaruit op, dat hij alsdan Valkenburg zal verlaten, en naar den linker oever van de Maas terug trekken.”

BREDA den 18 Februarij.

Gisteren heeft eene patrouille van het 1ste bataljon der 18de afdeeling een paar Belgen, welke, met nog eenige anderen, zich op ons grondgebied hadden gewaagd, bij Wernhout gevangen genomen. Een derde is in de nabijheid der grenzen door een geweerschot getroffen.

— Dingsdag is het grootste gedeelte van de Belgische bezetting van Venlo, benevens die van Roermond en Maaseyk, in der haast opgebroken. — Het zoogenaamde *Legion Belge de Londres* is in den nacht van Maandag op Dingsdag te Weert, alwaar het in bezetting lag, in 't geweer geroepen en afgetrokken. — Het zeggen was echter, dat te Weert andere Belgische troepen, en wel van de zoogenaamde brigade *Mellinet*, zouden komen.

— Te 's Hertogenbosch is, bij het nederlaten der brug over de Zuid-Willemsvaart, de ketting losgeraakt, waardoor de wip, het evenwigt verloren hebbende, is gevallen en, zoo wel als de brug, daardoor aan stukken geslagen is. De brugwachter, benevens zes personen zijn door dit ongeluk min of meer zwaar gekwetst. Een man van 31 jaren is, onder anderen, zoo zwaar aan het hoofd gewond, dat hij dien ten gevolge in zijne geestvermogens gekrenkt is. De overige gekwetsten zijn grijsaards en kinderen.

MIDDELBURG den 18 Februarij.

Van Aardenburg wordt den 16 dezer gemeld:

„Er heeft dezen middag op Eede wederom eene schermutseling plaats gehad. Op order van den kolonel moest er gisteren eene wacht van 15 man aldaar post vatten. De kapitein van *Langhe*, met het uitzetten derzelve belast zijnde, was nog niet in het dorp gekomen, of er werden eenige schoten op hem gelost. Daarop werd die wacht met nog 15 man vermeerderd; doch op nieuw aangevallen zijnde, reeds vóór den avond ingetrokken. De kolonel nogtans willende volhouden, gaf order, dat een detachement van een' luitenant en 50 man op het dorp Eede zouden post vatten, welke order dezen morgen dadelijk volvoerd werd. Tot tweemaal aangevallen, heeft de luitenant met zijne manschappen de Belgen telkens verdreven. Hiermede niet tevreden, kwamen de muirelingen ten derden male, en wel in eene zoo groote massa, dat de luitenant zich op een oogenblik omsingeld zag; toen juist eene patrouille onzer bezetting, omtrent 150 man sterk, aldaar aankwam. Hierop begon men van weerszijden sterk te vuren, hergene meer dan een uur geduurd heeft en ten gevolge had, dat de Belgen spoedig over de grenzen gedreven werden. Van onze zijde zijn er drie gekwetsten. Welk verlies de Belgen gehad hebben, kan men niet bepalen. Twee inwoners van Eede, beschuldigd van op de onzen te hebben gevuld, zijn alhier gevangen binnen gebragt.

UTRECHT den 20 Februarij.

Het korps Koninklijke Jagers, alhier opgericht, sterk 5 officieren en 260 man, onder bevel van den Kapitein *Buchner*, is heden morgen van hier naar 's Hertogenbosch vertrokken, om ter beschikking te stellen van den luitenant-generaal-opperbevelhebber van het mobiele leger.

In de *Staats-Courant* leest men:

Bij het departement van Oorlog is van den Generaal-majoor Baron van der Capellen, opperbevelhebber der vesting Bergen-op-Zoom, het bericht ontvangen, dat, in den nacht van Woensdag op Donderdag, aldaar eene postboot van de citadel van Antwerpen is aangekomen, gekommandeerd door den Luitenant-ter-zee *Blok*, aan boord hebbende het gevonden gedeelte van het lijk van den edelen van *Speyk*. Op dat vaartuig bevond zich ook de Adelhorst *de Gelder*, voorheen tot de equipage van de kanonnerboot no. 2 behoord hebbende. Vroegtijdig was de boot Donderdag morgen wederom van Bergen-op-Zoom naar Rotterdam vertrokken, ten einde de stoffelijke overblijfselen van den onsterfelijken held naar Amsterdam over te brengen.

Reeds bevorens had de Generaal van der Capellen, door de bezetting van Bergen-op-Zoom, op de dagen van den 14, 15 en 16 dezer, eene rouw ter eere van van *Speyk* doen dragen.

— Volgens bericht van den Burgemeester van Eede (distrikt Sluis), zijn den 12 Februarij wederom eenige burgers van Maldeghem en Belgische militairen, ten getalle van 17 of 18, op het grondgebied dier gemeente gekomen, en hebben van de bewoners der liet naast aan de grensscheiding gelezene huizen allerlei levensmiddelen afgeperst. De Luitenant-kolonel *Ledel* heeft, ten einde het grondgebied van Nederland voortaan van die zijde te doen eerbiedigen, een' voorpost uit Aardenburg te Eede geplaatst.

— De laatste berichten uit België maken, evenmin als die uit Parijs, eenige melding van het plechtig gehoor, waartoe, zoo men beweerde, de Belgische bezetting bij den Koning der Franschen zoude toegelaten worden. Intusschen zijn, tot groote verwondering der ingezetenen, in den avond van den 12 Februarij, sommige leden der Belgische bezetting, van Parijs komende, door Bergen gereisd. De Graaf *Felix de Merode*, die insgelijks daartoe behoorde, is den 13den te Brussel teruggekomen. Men verzekert van verschillende kanten, dat deze teruggekeerde leden aan de personen, die onder weg met hen in gesprek traden, verzekerd hebben, dat alle hoop, om den Hertog van Nemours tot Koning te erlangen, vervlogen was; maar dat de Fransche Regering eene nieuwe schikking had voorgesteld, die, zoo men wil, daarin bestaat, om eene Fransche Prinses op den Belgischen troon te plaatsen, die dan met eenen Napelschen Prins of met eenigen anderen Vorst zoude huwen: zoodat er dan ten minste weder iets nieuws verteld wordt.

— De heer *Charles Rogier*, lid van het voormalig Bestuur, is den 13 Februarij bij het legertje van *Mellinet*, dat zich toen nog altijd op den regter oever der Maas bevond, verschenen, en heeft de Bevelhebbers der verschillende ban-

ende hun onder het oog te brengen; dat het tijd werd, om aan de be-
meer geregelde inrigting te geven; maar toch dapperheid zonder krijgslucht
veel beteekende. Hij heeft er bijgevoegd, dat het Bestuur van België den
onnel van den Broeck, die in der tijd bij de garde van Napoleon gediend heeft,
st had, om deze nieuwe regeling tot stand te brengen. Wat de Bevelhebbers
vrijwilligers daarop geantwoord hebben, blijkt niet, maar wel, dat de krijgs-
ter van Mellinet, in den loop van den 14 Februarij, van den regter naar den
ter oever der Maas is verplaatst; en in derzelve tot nu toe bezette stellingen
de brigade van den Generaal Dufresnel is vervangen.
Over het geheel schijnt de Generaal Mellinet zich in den laatsten tijd bij het
ijgische Bestuur verdacht te hebben gemaakt. Hij heeft ten minste, eenige
geleden, eene soort van verklaring aan zijne onderhoorigen in het licht ge-
geven, waarin hij zich beklagt over den laster, waaraan hij sedert eenigen tijd
doel staat, en over de diensten uitweidt, die hij sedert lang aan de zaak
vrijheid heeft bewezen. Onder deze diensten telt hij zijne vrij talrijke ge-
schriften [waaronder een stukje tot lof der Batavieren], de dappere wijze, waar-
hij, aan het hoofd der jonge garde van Napoleon, te Waterloo heeft gestreden,
zijn gedrag tijdens de gevechten in de straten van Brussel, in September 1830.
Het Vaderland," zegt hij ten slotte, „kan in allen gevallen op mij rekenen.
Is burgers en als soldaten zijn wij van de uitgestrektheid onzer regten en on-
ser pligten doordrongen; en onze moedige houding bewijst, dat wij, na eenmaal
me lijn bezet te hebben, dezelve niet weder verlaten.”
Deze laatste uitdrukking is te merkwaardig, als men zich herinnert, dat
Mellinet in der tijd aan de aanneming van het Belgische Bestuur, om een deel
der stellingen in den omtrek van Maastricht te verlaten, niet heeft willen ge-
hoorzaam.
— In de Amsterdamsche Courant leest men het volgende bericht:
„Onlangs heeft het te Amsterdam gevestigde comité van Grieken-vrienden
eene reeks van Algemeene dagbladen van Griekenland ontvangen, loopende van no.
99 tot 86, of van den 11 Juli tot den 1 November 1830 (23 Juli tot 13 Nov.).
Door den gelukkigen staat van rust, welken Griekenland geniet, is de inhoud
dezer bladen, zoo in zich zelven, als vergelijkender wijs met de treurige berig-
ten, welke men uit zoo vele andere gewesten van Europa ontvangt, niet zeer
prikkelend voor de nieuwsgierigheid, maar getuigt des te meer van de aanhou-
dende zorgen der Regering, aan wier hoofd Capo d'Istria nog steeds geplaatst is.
Inzonderheid vindt men daarvan een bewijs in de met ijver voortgezette ordening
der regterlijke magt, die in al derzelve deelen en takken ingerigt wordt naar
de beste voorbeelden, welke de meest beschaafde landen hebben opgeleverd.
Zoo zijn in de maand September 11, uitgebreide reglementen in het licht ver-
schenen, waarbij alles, wat de geregtshoven en den gang des regts voor dezelve be-
treft, geregeld wordt. Dat het Bestuur hierbij niet nalaat, deze algemeene in-
rigtingen naar de behoeften van plaats, tijd en bevolking te wijzigen, wordt on-
der anderen bemerkt uit een besluit van den 28 September (10 Oct.), volgens
hetwelk in het landschap Sparta de inrigting der vredegerigten nog voorloopig
geschorst blijft. In het genoemde Grieksche dagblad, hetwelk sedert den 18
October (30sten) niet meer te Egina, maar te Napoli uitkomt, en van dien tijd
ook deszelfs vignet in het beeld van eenen, uit zijnen asch herrijzenden, Phoenix
veranderd heeft, vindt men tevens de blijken, hoe de orde zich in alle deelen
van den Staat meer en meer bevestigt, en het Staatsbestuur met gedurig minder
hindernissen te worstelen heeft. Algemeen schijnt men over het bewind van den
President tevreden. De zorgen, zoo bijzonder door hem voor het onderwijs ge-
nomen, beginnen vruchten te dragen; behalve de vorderingen der algemeene
scholen te Egina en der bijzondere op zoo vele plaatsen van den Griekschen
Staat, is ook de kerkelijke school op het eiland Poros, waaroe alles reeds lang
gereed was, maar voor welke men geene geschikte onderwijzers had kunnen vin-
den, in de laatste helft van October tot stand gekomen, hebbende twee kundige
geestelijken zich laten overhalen, aan het hoofd der school te treden; vooreerst
zullen in dezelve 15 kweekelingen opgenomen worden. Tevens worden de zor-
gen tot verbetering van den landbouw, tot herstel der verwoeste steden, tot be-
vestiging der orde in het krijgswezen, enz. onvermoeid voortgezet; terwijl de
geldmiddelen eene vermogende ondersteuning zullen vinden in de rijke landgoe-
deren, welke aan de Porte en derzelve Vakafs behoord hebben, en die, krach-
tens een besluit der bemiddelende Mogendheden, aan het Grieksche Gouvernement
verblifven zullen.”
GRONINGEN den 21 Februarij.
Bij Z. M. besluit van den 29 Januarij 11. zijn als leden der Kamer van Koop-
handel en Fabrieken te Groningen herkozen de afredende leden: R. P. Stra-
tingh, P. E. Smidt, U. G. Schiltkuis, Jz., en H. H. Nap.
De Messager de Gand maakt opmerkzaam op de volgende historische overeen-
komsten:
1786 Vestiging van het *seminaire gé-* 1825 Vestiging van het *collégium philo-*
neral te Leuven. [De kweekschool, *sophicum* te Leuven.
door *Jos. II.* voor de Belgische
Godgeleerden opgericht.]
1787-1788 Beiklag der geestelijkheid te- 1828-1829 Petitionnering en repetiti-
gen deze inrigting.. onnering tegen het zoogenaamde
monopole van het onderwijs.
1789 Opstand. Terugtrekking der Oos- 1830 Opstand. Terugtrekking der Hol-
tenrijksche troepen. landsche troepen.
1790 Souverein congres; onafhankelijk- — Nationaal congres; onafhankelijk-
heid van België; diplomatische heid van België, diplomatische
conferentiën in den Haag; ver- conferentiën te Londen; verkie-
kiezing van eenen souverainen zing van eenen Koning.
Vorst.
1799 Intogt der Franschen. 1831
1793 Vereeniging van België met Frank-
rijk.
Indien dezelfde oorzaken tot dezelfde gevolgen leiden, dan is het niet twij-
felachtig meer, wat achter 1831 zou moeten ingevuld worden. Of intusschen
geheel Europa weder het Fransche juk zal moeten torschen, gelijk na de eerste
bezuïning van België? De grond is thans op verre na zoo niet bereid voor
de voetstappen der Fransche legers, als tijdens de eerste omwenteling. Men
weet, dat geene wijsbegeerte den volken van Europa duurder te staan is ge-
komen, dan die op de punten der Fransche bajonetten verbreid moest worden.
De Gortichemsche Courant, waaruit wij de laatste woorden hebben overge-
nomen, heeft nog de volgende, gedeeltelijk zeer ware opmerkingen:
„Geen vorst in Europa kan thans eenig voordeel in eenen oorlog met de Fran-
schen bejagen. Vorsten en volken gaan dien krijg, indien dezelve noodzakelijk
wordt, niet dan gedwongen aan. Verbittering zal hen derhalve de wapens aan-
gorden. Verbittering zal hen die wapens doen voeren. Verbittering zal niet rus-
ten, voordat Frankrijk, die eeuwige rustverwoester, voor lange jaren magtelooz
zal gemaakt zijn. Ja, de Vorsten hebben nog op de Franschen bezouttroonen van
Karel X en zijn geslacht te wreken. De volken hebben nog wraak te nemen
over hun schaatmelooz heulen met de God- en eervergetene Belgen. Frankrijk
gaat dus eene crisis te ontmoet, welke misschien in eene viervoudige verdeling
van dat land kan eindigen. Zou er een beter maatregel uit te denken wezen?
Ligtzinnigheid is de voornaamste karaktertrek der Franschen. Deze vindneergens
zoo veel voldoening en verstrooijing, dan in de woelige bedrijven en wisselende
kansen des oorlogs. Op de kunsten en de vruchten des vredes wordt in Frankrijk wei-
nig prijs gesteld. Ernstige wetenschappen worden door hen niet beoefend. Hunne
aangeborene ligtzinnigheid en hun gebrek aan soliditeit doen hen naar grootekin-
den gelijken. En men weet, waar deze het meeste mede gekapt zijn. Soldaten,
uniformen, lintjes, kruisjes van eer, ziedaar, wat dezen het meest bekoort. De
Franschen zijn dus geschapen voor den oorlog en die roeping volgen zij helaas!
maar al te getrouw en ijverig op. Zoo lang de Fransche natie zulk een uitge-
breid grondgebied beslaat; zoo lang zij met zulke massa's van krijgsknechten in
het veld kunnen verschijnen, zal het arme Europa van twee kwaden het beste
moeten kiezen. Europa zal zich steeds tegen Frankrijk in de wapenen moeten
houden; hen telkens binnen hunne grenzen moeten terugdringen, of het zal het
koningrijk van verdeling op voortzele moeten toepassen. Frankrijk, in vier of vijf
steelgrijpen verdeeld, zal vooreerst genoeg in zijnen eigen boezem te doen vin-
den, om de rust van andere volken niet te verstoren. Op deze wijze verdeeld,
zou het eene mes het andere in de schede houden. Of indien deze Koningrijken
met elkanderen wilden hardeboilen, het overige Europa zou het onverschillig kun-
nen aanzien.”

Vlissingen, Vere en Zierikzee de zijde van Prins Willem hadden gekregen,
eenige schepen den Spaansche te verhinderen; volk en nooddrift naar Middelburg
te voeren. Zijn schip geraakte, tegen vier Spaansche vaartuigen vechtende, aan
den grond; waarop de vijanden hem aan boord klampten en enterden, doch niet
overwonnen. Want een van het schepsvolk, geene andere uitkomst ziende, stak
den brand in de kruidkamer, waardoor vriend en vijand in de lucht vloegen.
Omdat wij den naam van dezen held niet kennen, wordt het roemrijk feit aan
dien van de Lange verbonden.
Douw Oukes, een Vriesch zeeman, werd, in een der eerste gevechten van
de Ruiter, tusschen de Engelschen zoodanig beklemd, dat het scheepsvolk ver-
sloowde in het strijden. Hij dreigde het voorbeeld van de Lange en Claassens
te volgen, waardoor hij het geluk had, den moed der zijnen zoodanig aan te
wakkeren, dat de Engelschen moesten afdeinen.
Wat men nader van van Speyk verneemt, dient slechts, om dezen naam
nieuwen luister bij te zetten en zijne nagedachtenis eenen schitterender eerekrans
te winden. Niet alleen was hij wegens zijne edele hoedanigheden algemeen be-
kend, en toont zijne briefwisseling, met welk eene vaste beradenheid en uit
welke edele beginselen hij handelde. Hij heeft ook de zachte banden der liefde
verschand, om zich voor het Vaderland op te offeren. Uit een vers van den
heer J. de Breef aan mejufvrouw P. Wiggers, dochter van den heer Chirurgijn
Majoor Wiggers, in de Arnhemse Courant geplaatst, zien wij, dat van Speyk
aan haar verloofd was. De deelneming van het dankbare Vaderland drooge
hare tranen!
Deze bijzonderheid intusschen vergroot op nieuw het sandoenlijke van van
Speyke omkomen. Zijn voorgevoel en zijne voorbereiding voor zijne heldendaad,
de daad zelve in die omstandigheden, eene verloofde zijn gemis betreurende,
geheel het Vaderland eene eerezuil voor hem oprigtende, en een vader zijnen
zoon bij die zuil van Speyke grootheid verhalende — welk eene stof voor een
Helmets!
LE HEROS MODERNE DE LA MARINE HOLLANDOISE.
Qu'un héros est digne d'envie,
Lorsqu'il est mort pour la patrie!
Surpris par un orage affreux,
Un vaisseau, monté par des preux,
Loin de trouver sur le rivage,
De prompts secours pour l'équipage,
Est assailli par des brigands,
Pires que la fureur des vents!
De VAN SPEYK l'héroïque audace
Va foudroyer la populace!
S'il ne peut vaincre, il sait mourir!
Avec honneur il veut périr!
Donnant un exemple sublime,
Il va s'engloutir dans l'abîme!
Déjà la poudre brûle en bas!
Bientôt tout saute avec fracas!!!
Le vaisseau n'est plus que fumée!...
La foule est surprise, alarmée!
Et l'Escaut roule dans ses flots
Les restes sanglans du héros!
Ainsi, du pavillon Batave
L'honneur fut sauvé par un brave!!
De CLAASSENS l'immortel trépas
Lui criait: meurs! ne te rends pas!!
Du héros l'ombre rajeunie
A notre héros est unie!...
par L. D. POITEVIN.
Vervolg der giften, welke uit deze Provincie aan het Vaderland zijn gedaan:
(Zie onze yorigen.)
Van drie leden van het schoolonderwijzers-gezelschap van Groningen f 45 — 00.
Van de gezamenlijke leden van het schoolonderwijzers-gezelschap van het
westelijk Gooregt f 50 — 50.
Van de gezamenlijke leden van het schoolonderwijzers-gezelschap van Vrede-
wold f 42 — 00; te zamen f 137 — 50.
Groot Vocaal en Instrumentaal Concert.
De beide ondergeteekenden zijn voornemens, op Zaterdag, den 25 Februarij
1831, des avonds te 6 uren, in de groote Concertzaal, in de Poolestraat, te
geven: een groot VOCAAL en INSTRUMENTAAL CONCERT, geaccompagneerd
door den Heer VAN OECKLEN. — De Kaartjes zijn Zaterdag te bekomen aan
het Concerthuis van des morgens 10 tot des namiddags te 4 uren.
Mad. E. BROEMET, geb. VAN PRAAG.
S. FEITLINGER.
GEBORTE- en HUWELIJS- en STERFBERIGTEN.
Heden verloorste gelukkig van eene DOCHTER Vrouwe E. A. A. GERT-
SEMA, Echtgenoot van
Leeuwarden Mr. B. ALBARD A.
den 12 Februarij 1831.
Mijne geliefde Echtgenoot SALOMIA BRAAK verloorste heden van eene wel-
geschapene DOCHTER.
Peins en Zweins GERHARD BUSSCHER,
den 16 Februarij 1831. Predikant.
Heden verloorste van een' ZOON H. C. ZUIDEMA, Echtgenoot van
Groningen P. DE VRIES,
den 19 Februarij 1831. Koopman in IJzerwaren, in de Oude Ebbingestraat.
Mijne geliefde Echtgenoot H. BERGMAN beviel heden morgen voorspoed-
dig van eenen welgeschapenen ZOON.
Groningen J. VAN DAM, Jz.
den 19 Februarij 1831.
Heden morgen verloorste zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCH-
TER C. M. TIMANS, geliefde Echtgenoot van
Groningen A. K O C H,
den 19 Februarij 1831. Koopman in de Brugstraat.
Getrouwd:
Mr. ZENO SALVERDA
en
ANNA APOLLONIA TINGA.
Strekken de algemeene tevens tot bijzondere kennisgeving aan Vrienden en
Bekenden.
Groningen den 17 Februarij 1831.
Heden overleed, aan eene kortstondige borstziekte, in den ouderdom
van ruim negentwintig jaren, onze veelgeliefde Zoon JACOB BOLTE.
Groningen HENDRIK BOLTE.
den 18 Februarij 1831. ALIDA BOLTE, geb. D U K.
Daar de Overledene tegen het rouwdragen was, zoo zullen er geene uiterlijke tee-
kenen van rouw worden aangenomen.
REGERINGS ALMANAK.
Bij den Boekverkooper W. KAMERLING, in de Steentilstraat, zal op
morgen, den 23 Februarij 1831, worden uitgegeven: de REGERINGS ALMA-
NAK voor de Provincie GRONINGEN, volgens oude gewoonte, in groen 80
Cents en in wit parkement 75 Cents.
Het Bestuur van het Collegie ZEEMANS HOOP, te Amsterdam gevestigd,
de Ingezetenen van Groningen in de gelegenheid willende stellen, om nogmaals
bewijzen te geven van hunne Vaderlandsliefde en de waarde, welke zij hebban
aan dapperheid en heldenmoed, in navolging onzer Voorvaderen, heeft de op-

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)